

LIIKASLINKKI

LIIKASTEN SUKUSEURA RY:N JÄSENLEHTI 1/2004

PÄÄTOIMITTAJA HARRI LIIKANEN • TOIMITUSSIHTEERI PIRKKO LIIKANEN

**EU- komissaari Erkki Liikasen
työ päättyy Brysselissä
viimeistään syksyllä.
Tervetuloa kotiin!**

TÄSSÄ NUMEROSSA mm:

Kohta tarvitaan sukulaisia s. 2 • Lue Eeva Liikasesta s. 4-6 ja 13
Jäsenhankintakilpailu s. 7 • Sukukokous- vuoden kohokohta s. 9
Paikallistapahtumia s. 10 • Tiiasta jäsenrekisterin hoitaja s. 10
Sukututkimustilanne s. 12 • 400 Noppa- ohjelmaa s. 14

Seuraava sukkokous Jyväskylä 24.7.2004

Kohta tarvitaan sukulaisia

Mukavaa kevättä kaikille, hyvät sukulaiset, läheiset ja kaukaiset. Ollaan taas siinä pisteessä, että arvioidaan mennyttä ja suunnitellaan tulevaa toimintaa. Sukukokousasiakirjojen mukana on kertomukset ja suunnitelmat, joten en niitä tähän toista. Otan vain esille mielestäni tärkeimpiä.

Mennyt vuosi oli ilmeisesti yhtä pitkä kuin edellisetkin, mutta kyllä se meni nopeasti. Aika loppui kesken. Onkohan sitä tullut hitaammaksi, vai mistä se johtuu.

Jäsenkyselyssä moni halusi muutoksia hallitukseen ja nyt se toteutui ainakin osittain, kun Kuusamon haaran edustaja vaihtui. Minutkin olisi voitu vaihtaa, mutta missä ovat ne kokousedustajat, jotka esittävät toista tilalle. Niitä ei näkynyt! No! Me, jotka jatkamme, yritämme uudistua, vierä, sillä totuushan on, että vierivä kivi ei sammaloidu. Me emme saa rutinoitua, sillä rutiini tappaa halun. Omien rutiinien rikkominen on välttämätöntä. Jos niin ei tehdä, pienikin muutos aiheuttaa paniikin ja koko homma halvaantuu pitkäksi ajaksi.

Vuosi oli hyvä, jos mittaamme tulosta jäsenmäärällä. Saavutimme toiseksi parhaan tuloksen historiimme aikana. Kiitos mukanaolosta, sillä suurella joukolla on voimaa! Tulos on vielä parempi, jos laskemme mukaan heidät, jotka maksoivat jäsenmaksun vasta toisen karhun avulla tämän vuoden puolella. Tulos on silloin kautta aikain paras eli 225 eli viisi yli entisen ennätyksen. Hienoa! Tulot olivat tarpeen, sillä laskuja on jo jonossa...Jäsenmäärän kasvaessa olemme myös päättäneet, että jäsenrekisteriasioita rupeaa hoitamaan 1.5. alkaen Tiia Kumpumäki hallituksen ulkopuolelta. Tarkemmin toisaalla tässä lehdessä.

Toinen hyvä asia oli tärkeän työn eli sukututkimuksen edistyminen omin voimin. Erityisesti kannattaa mainita Liisa Liikasen ahkerointi Mikkelin sukuhaaran kimpussa ja Pirkko Liikasen sitkeä

uurastus Ristiinan haaran parissa. Valitettavasti paperitulosteista piti luopua rahapulassa. Tänä vuonna yritämme saada selvitykset kotisivuille, josta niitä voi selailta ja tarvittaessa ne voi myös itse tulostaa. Uskomme, että tämä järjestely tyydyttää jäsenistöä ja muuta vaihtoehtoaahan ei ole, kun ei ole rahaa.... Toivomme samalla, että nyt nukkuvatkin heräävät, kun huomaavat, etteivät tiedot ole sukutauluissa ajan tasalla joko sen takia, ettei tietoja ole annettu tai ettei sukuhaaran vastuuhenkilö ole niitä ehtinyt syöttämään tai ne on syötetty väärin. Oli miten oli, tärkeintä on saada tulosteet täydennetyiksi. Sarka on pitkä...

Muutakin uutta tulee kotisivuille. Nyt sivut ovat kaikkien luettavissa, mutta jatkossa osa sivuista on vain jäsenistön selattavissa. Haluamme korostaa tällä tavalla jäsenyyden tuomia etuja. Haluamme, että sivuillamme käy edelleenkin ei-jäseniä, mutta toivomme, että tutustumisen jälkeen ainakin osa heistä liittyy jäseniksemme ”syömään oikeaa rusinapullaa”. Asiasta on tarkempi juttu toisaalla tässä lehdessä.

Uutta on myös sähköpostin hyödyntäminen tiedottamisessa. Tutkipa tämä lehti, niin löydät asiasta jutun ja toimithan sen mukaisesti. Otamme tietysti huomioon sen, että jäsenistön ikärakenne ei mahdollista siirtymistä kokonaan sähköpostin käyttöön, mutta kunhan menee muutama vuosi, se on arkipäivää kaikille.

Olette varmaan huomanneet, että nykyään tarvitaan jo sijaisiä, sijaisäitejä, -mummoja ja -pappoja. Joissakin tapauksissa on ymmärrettävää, että nämä ovat tarpeellisia, mutta sitä en voi ymmärtää, jos omat äidit, isät, mummot ja papat eivät huolehdi omistaan, vaikka he ovat olemassa. Päivähoito, iltapäivähoito, vanhustenhoito ym tökkivät myös.

Ennen vanhaan homma oli hanskassa, kun elettiin monen

sukupolven voimin saman katon alla tai ainakin lähekkäin ja nähtiin usein. Aina sekään ei ollut helppoa, mutta läheisistä huolehdittiin. Täydellinen avuttomuus oli harvinaista, mutta nyt uusavuttomuus näyttää yleistyvän. Pitäisiköhän sukulaisten ruveta enemmän tapailemaan ja auttamaan toisiaan, jotta yhteiskunta selviäisi ongelmistaan? Sukulaisten tarve näyttää ilmeiseltä.

Tapaamisiin Jyväskylässä!

Harri Liikanen

Korjaus syntymäpäiviin

Tauno Liikanen täyttää 60 vuotta 9.10. eikä 9.1., kuten olimme ilmoittaneet. Pahoittelemme tekemäämme virhettä ja toivomme, ettei se aiheuttanut korvaamatonta vahinkoa.

Vihitty

Kuolleita

Sisko Paloniemi

s. 29.1.1934 Kuolajärvi
k. 19.11.2002 Tornio
Kuusamon sukuhaara

Katri Immonen

o.s. Liikanen
s. 22.10.1914 Virtasalmi
k. 29.10.2003 Nilsiä

Siunattu sukhautaan 20.11.2003.
Ristiinan sukuhaara.

Paavo Kullervo Liikanen

s. 19.7.1937 Kuusamo
k. 18.11.2003 Riihimäki
Kuusamon sukuhaara.

Erkki Sinkko

s. 4.9.1921 Ristiina
k. 16.11.2003 Orimattila
Ristiinan sukuhaara.

Kirsti Liikanen

ent. Komppa, o.s. Niemi
s. 15.8.1925 Kemi
k. 26.11.2003 Mikkeli
1. kunniajäsenemme,
Eino Liikasen leski.
Kangasniemen sukuhaara.

Sukuseura kunnioittaa vainajien muistoa ja ottaa osaa omaisten suruun.

Syntyneitä

Minna Kiljalalle ja Tuomo Flyströmille syntyi poika Lauri Kai Rikhard jo 23.6.2003 Helsingissä. Minnan äidin Majjan äiti oli Elina Rossi o.s. Liikanen Kangasniemen sukuhaarasta.

Timo Liikaselle ja Merja Liikaselle syntyi Lappeenrannassa tyttö 30.9.2003. Kasteessa tyttö sai nimen Ronja Ilona Liikanen, joka täydentää Kangasniemen sukuhaaraa. Timon vanhemmat ovat Pekka ja Mirja Liikanen. Sihteerimme on siis Ronjan setä.

Tiiu Hermiina Kankaanpää syntyi Kokkolassa 24.10.2003. Onnesta edelleenkin soikeina ovat vanhemmat Tiia Kumpumäki ja Kimmo

Kankaanpää sekä Mumma ja Paappa, että Mummu ja Traktori-Vaari sekä Tiiulle niin tärkeä Jani-Enoliini.

Tiiu kastettiin vanhassa Kaarlelan kirkossa Kokkolassa tasan päivälleen vuoden kuluttua vanhempiensa häistä samassa paikassa. Ristiäisissä olivat läsnä molempien sukujen lähimmät sekä ystävät.

Reisjärvellä syntyi Merja ja Pasi Liikaselle Kangasniemen sukuhaarasta uusi tyttö 22.12.2003. Ristiäiset pidettiin 28.2.2004 Merjan ja Pasiin kotona. Lapsi sai kasteessa nimen Malla Salli Kaarina.

Kummeina Mika ja Marja-Leena Liikanen (Tyrnävä) sekä Kaija ja Pasi Koivisto (Jämsä). Merjan vanhemmat ovat Jyväskylästä.

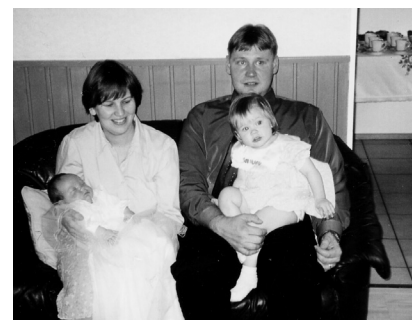
Kuvassa seuraavat henkilöt vasemmalta lukien Asko Liikanen, Maire Kallonen, Raimo Kallonen, Merja Liikanen (o.s. Kallonen), Pasi Liikanen, rovasti Jaakko Rantamäki sylissä Malla Liikanen, Mika Liikanen edessään Masa Liikanen, Marja-Leena Liikanen sylissä Manu Liikanen, Kaija Koivisto edessään Anna Koivisto, Pasi Koivisto edessään Lauri Koivisto, Vesa Liikanen, Seija Liikanen, Ilta Liikanen.

Tiiun äidin mummi oli Hilja Puurula (ent. Kumpumäki, os. Liikanen), joka ei ehtinyt nähdä vanhimman lapsenlapsensa tytärtä, vaan nukkui pois jo huhtikuussa 2003. Tiiu Hermiina on ensimmäinen lapsenlapsi sekä Tiian että Kimmon vanhemmille, joten aurinkoisesta tyttärestä on kaikki mahdollisuudet kehittyä hellitty prinsessa sen kaiken huomion keskellä, jota isovanhemmat, enoliini ja sedät häntä kohtaan osoittavat. Neiti on jo napannut kaikki otteeseensa hurmaavalla lähes taukoamattomalla hymyilyllä ja hyväntuolisuuksellaan.

Sauli ja Johanna Huikarille syntyi poika 10.11.2003 Pihtiputaalla. Poika on saanut nimen Henri Sakari. Johanna on Aaro ja Kirsti Puurulan tytär ja Aaron äiti oli Hilja Puurula, ent. Kumpumäki, o.s. Liikanen Kangasniemen sukuhaarasta.

Juha ja Sanna Kokkonen saivat Reisjärvellä tytön 12.2.2004. Kasteessa tyttö sai nimen Senni Julia. Juhan vanhemmat ovat Tapio ja Irma Kokkonen. Tapion äiti oli Kerttu Kokkonen o.s. Liikanen Kangasniemen sukuhaarasta.

Lopuksi vielä Liikaslinkin 2/2003 uutisiin liittyvä kuva, jossa Sauli ja Eija Toivonen lastensa Emilian ja 27.6.2003 syntyneen Eetun kanssa tämän ristiäisissä.

Nimityksiä

KT Pirjo Linnakylä on nimitetty professoriksi Jyväskylän yliopistoon 01.12.2003 alkaen. Professori Pirjo Linnakylä kuuluu avioliiton kautta Ristiinan Liikasten sukuhaaraan ja edustaa Alarik Liikasen (s. 1888 Hirvensalmi, k. 1949 Helsinki) jälkipolvia.

Terveystieteiden tohtori, bioanalytiikan lehtori Eeva Liikanen (Joensuun ammattikorkeakoulu) on nimitetty Oulun yliopistoon yliassistentiksi kliinisen laboratoriotieteen tieteenalaohjelmaan 1.8.2004 alkaen. Eeva Liikanen kuuluu Kuusamon Liikasten sukuhaaraan.

Onnittelemme nimitysten johdosta!

Ylennykset

Oulun Sotilasläänin komentaja on ylentänyt 6.12.2003 ylikersantiksi Jyrki Liikasen Nivalasta.

Jyrki edustaa Kangasniemen haaraa.

Onnittelet ylennyksen johdosta!

Uusia jäseniä

Tässä luettelona uusimpia jäseniä eli vuodelta 2003-2004.

Tervetuloa mukaan sukuseuran toimintaan.

Johanneksen sukuhaaraasta:

Jouko Liikanen, TURKU

Juha-Pekka Liikanen,

LITTOINEN

Ristiinan sukuhaaraasta:

Antti Saarenmaa, HELSINKI

Klaus Saarenmaa, TAMPERE

Pekka Saarenmaa, KERAVA

Sirkka Salmi, HYVINKÄÄ

Korpilahden sukuhaaraasta:

Johanna Liikanen, RAJAMÄKI

Jarkko Liikanen, MUIJALA

Kangasniemen sukuhaaraasta:

Leena Kuitunen, KAIHLAMÄKI

Rauni Puttonen, JYVÄSKYLÄ

Esko Liikanen, KUTEMAJÄRVI

Raimo Liikanen, TAHKOMÄKI

Mikkelin sukuhaaraasta:

Eila Raami, ESPOO

Terveystieteen tohtori Eeva Liikanen Kuusamon sukuhaaraasta kertoo

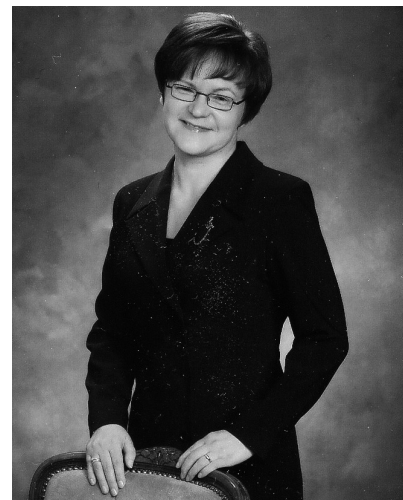
Olen syntynyt Kuusamossa 20.6.1960. Kuulun siis Kuusamon Liikasten sukuhaaraan. Varhaislapsuuden vietin Liikasenvaarassa. Minulla on kolme nuorempaa veljeä. Ensimmäiset vuodet asuimme isäni Eliaksen kotona. Noin 6-vuotiaana muutimme Liikasen koululle, joten minulla ei ole juuri muistoja mummolassa asumisesta. Isäni toimi koulun talomiehenä ja pääsimme muuttamaan juuri valmistuneeseen asuntoon. Tämä oli erityisesti vanhemmilleni iloinen asia. Leikimme enimmäkseen koulun ympäristössä veljeni

kanssa ja siinä sivussa yritin pitää veljiäni "aisoissa". Ystäväni Marjon kanssa odotimme innolla kouluun pääsyä. Opettaja otti meidät keskiviikkoina kuunteluoppilaisiksi, koska ekaluokkalaisilla oli silloin vapaata. Ensimmäisen koulupäivän aamun muistan hyvin; ainakin yli tunti ennen koulun alkua kävelin Liikasenvaarantietä ja odotelin malttamattomana koulun alkamista.

Ihailin opettajaani Anna-Liisa Markkulaa ja itkin, kun kuulin, että he muuttavat seuraavana kesänä Sodankylään. Äitini Lahja

lohdutti minua ja sanoi, että voitahan saada vielä mukavammankin opettajan. Näin kävikin, kun toisella luokalla opettajanani oli Liisa Louhia.

Äidinäiti Elviira Liikanen piti osuuskauppaa Liikasenvaarassa. Sain olla kaupassa pikkuapulaisena esimerkiksi täyttelin hyllyjä. Seurasin mielellään kaupan asiakkaita ja kuuntelin heidän juttujaan, samalla piirtelin pöydän nurkalla. Kaupassa oli tietysti monia herkkuja, limsaa ja karkkeja, joita mummo monesti tarjosi meille lastenlapsilleen. Kävimme monesti

myös toisessa mummolla isänäidin Elina Liikasen luona. Vastaanotto oli myös siellä hyvin sydämellinen ja mummolla oli aina jotain hyvää tarjottavaa.

Vuonna 1969 muutimme Rukajärven kylälle lähelle Rukaa. Äiti aloitti Rukajärven koululla keittäjä-siivoojana. Jälleen siis asuttiin kouluympäristössä. Vähän myöhemmin isä sai töitä Kuusamon kirkonkylästä, jonne oli Rukajärveltä matkaa noin 20 kilometriä. Seuraavana vuonna hain oppikouluun. En päässyt ja se oli elämäni suurimpia pettymyksiä. Äiti yritti lohduttaa ja sanoi, että voithan sinä vielä opiskella vaikka terveystieteiksi. Peruskoulu tuli Pohjois-Suomeen ensimmäisenä. En voinut kuvitellakaan siirtyväni kansalaiskouluun, joten minä ja puolet Kuusamon 1960 syntyneistä kävimme viidennen luokan kahteen kertaan, ensimmäinen kansakoulussa ja toinen peruskoulussa. Yläasteen kävin Rukan koululla. Koulu meni hyvin, sillä olin kiinnostunut koulun käynnistä ja luinkin ahkerasti.

Vuoden 1976 lopulla muutimme Kuusamon kirkonkylään Kitkantielle, jonne vanhempani rakensivat oman talon. Se oli upeaa, sain oman huoneen. Lukion kävin Kuusamossa. Lukion jälkeen tulevaisuudensuunnitelmani eivät olleet aivan selkeät. Aloin opiskelmaan laboratoriohittajaksi Oulun sairaanhoito-oppilaitoksessa. Mietin opiskelun alkuvaiheessa, että olenko oikealla alalla, mutta opiskelujen edetessä totesin, että ala on minulle sopiva. Siinä työssä sai tutkia ihmisestä otettuja näytteitä erilaisilla menetelmillä. Valmistuin laboratoriohittajaksi joulukuussa 1983. Heti valmistumisen jälkeen aloitin työt Oulun Diakonissalaitoksella. Se oli suuri säätiön omistaman yksityinen laboratorio. Työskentelin Diakonissalaitoksen lähes kaikissa laboratorioissa. 80-luvun loppupuolella suoritettiin kasvatustieteen cum laude -opinnot avoimessa yliopistossa. Terveystieteiden opettajantyön alkoi kiinnostaa. Laboratoriotyössä ei mielestäni ollut aina tarpeeksi haasteita. Tammi-kuussa 1991 muutin vuodeksi

Turkuun. Lähdin erikoistumaan kliiniseen histologiaan (kudosoppi) ja sytologiaan (soluoppi). Erikoislaboratoriohittajaksi valmistuin Turun terveydenhuolto-oppilaitoksesta 1991. Palasin kevääksi ja kesäksi työpaikkaani Ouluun, mutta syksyllä 1992 aloitin opiskelut Oulun yliopistossa terveydenhuollon opettajan suuntautumisvaihtoehdossa pääaineena hoitotiede. Kliinistä laboratoriotiedettä ei vielä silloin voinut opiskella Suomessa. Vuotta myöhemmin hoitotieteen laitoksella alkoi kliinisen laboratoriotieteen tieteenalaohjelma. Suoritin melko paljon myös sen alan opintoja pakollisten opintojeni lisäksi. Loma-ajat olin töissä, mutta sain suoritettua opintoni kolmessa vuodessa. Valmistuin terveydenhuollon maisteriksi kesäkuussa 1995.

Puoli vuotta valmistumisen jälkeen olin töissä laboratoriossa Diakonissalaitoksella. Oli turhauttavaa, kun en heti saanut opettajan työtä. Ehdin jo ajatella jatko-opintojen aloittamista, mutta sainkin 1996 vuoden alusta työpaikan Joensuusta. Ensin olin päätoimisena tuntiohittajana ja sitten lehtorina Pohjois-Karjalan ammattikorkeakoulussa bioanalytiikan koulutusohjelmassa. Nyt olen ollut täällä Pohjois-Karjalassa jo yli kahdeksan vuotta. Nämä vuodet ovat olleet antoisia. Olen opettanut monia aineita bioanalytiikka-, sairaanhoitaja- ja terveydenhoitajaopiskelijoille. Ohjannut opinnäytetöitä, toiminut monissa työryhmissä, hoitanut kansainvälisyysasioita ja paljon, paljon muuta. Elämä on ollut hyvin työntäyteistä ja mielenkiintoista.

Opinto-oikeuden jatko-opintoihin sain kesällä 2000 Kuopion yliopistosta. Virallisesti olin hoitotieteen laitoksen opiskelija, mutta opiskelin lähinnä kliiniseen laboratorioalaan ja kliiniseen kemiaan liittyviä aineita. Väitöskirjatutkimukseni pääohjaaja oli emeritusprofessori, ylilääkäri Ilkka Penttilä, muita ohjaajia olivat dosentti, ylikemisti Matti Laitinen ja professori, hoitotieteen laitoksen johtaja Katri Vehviläinen-Julkunen. Työskentelin määrätietoisesti ja ahkerasti. Pitkät

kesälomat ja muutkin lomat menivät pitkälti opiskelussa ja tutkimuksen teossa. Virkavapailla olin noin 8 kuukautta väitöskirjan tekoa varten. Pääsin tavoitteeseen suunnitelmani mukaan. Väittelin itsenäisyyspäivän aattona eli 5.12.2003. Vastaväittäjänä toimi dosentti, ylilääkäri Teddy Weber Laakson sairaalasta Helsingistä. Terveystieteiden tohtorin tutkinto minulle myönnettiin parisen viikkoa myöhemmin.

Väitöskirjatutkimukseni liittyy vierianalytiikkaan eli laboratorion ulkopuolella tehtävään laboratorioanalytiikkaan. Tämä on hyvin ajankohtainen aihe Suomessa, mutta myös kansainvälisestikin. Siispä minulla on ollut kysyntää tähän liittyen. Minulla oli asiasta esitys Laaduntarkkailupäivillä Helsingissä kuluvan vuoden helmikuussa kansainvälisessä osiossa. Laaduntarkkailupäivät ovat alamme tärkein tapahtuma Suomessa. Kesäkuussa minut on kutsuttu puhumaan aiheesta laboratoriohittajien/bioanalytiikkojen maailmankongressiin Tukholmaan. Lokakuussa on vuorossa esitys Laboratoriolääketiedepäivillä Helsingissä. Muutamia pienempiäkin tapahtumia on tiedossa. Minua kysyttiin vasta erään väitöskirjan esitarkastajaksi; vastaväittelälle tämä on erityinen kunnia.

Elokuusta alkaen olen toiminut bioanalytiikan vastuulehtorina koulutusohjelmassamme. Tutkimus- ja kehitystoimintaan liittyviä tehtäviä olen saanut tänä vuonna. Työ on edelleen täällä mielenkiintoista, mutta uudet haasteet odottavat. Minut on valittu Oulun yliopistoon yliassistentiksi kliinisen laboratoriotieteen tieteenalaohjelmaan. Tämä on erityisen mieluinen asia minulle. Voin luoda tieteellistä uraa tutkimusta tekemällä ja opettamalla. Palaan Ouluun muutekin mielellään. Oulu on oikeastaan kotikaupunkini, se on innovatiivinen ja kasvava sekä vanhempani ja veljet perheeseen ovat lähempänä. Jään kahdeksi vuodeksi virkavapaalle ammattikorkeakoulun lehtorin virasta.

Olen perheetön lukuun ottamatta vanhempiani ja veljiäni, jotka asuvat Kuusamossa. Jotakin sukulaisia perheettömyyteni on vaivannut ja he ovat kyselleet, että milloin menen naimisiin. Viime vuosina he eivät ole enää juuri kyselleet. Kai he ovat toivonsa menettäneet, minä taas en. Vaikka aviopuolisoa ei ole ollut, elämäni on muilta osin ollut antoisaa ja rikasta.

Kiitän Liikasten sukuseuraa ja yksittäisiä sukuseuran jäseniä muistamisesta suorittaessani tohtorin tutkinnon. Huomiointinne on ollut ilahduttavaa. Olen kiinnostunut sukuseuran toiminnasta ja sukututkimuksesta, mutta valitettavasti nytkään ei ole aikaa siihen. Uusi haastava tehtävä odottaa Oulussa. Minulta odotetaan merkittäviä tuloksia ja aion myös saavuttaa ne.

Iloisin, keväisin terveisin

Eeva Liikanen, Joensuu

LIIKANENKIN NORIKO-SHOWSSA

Subtv:ssä on ollut kevättalvella hauska Noriko-show, jonka varmaan moni on nähnytkin. Ohjelmaidea on se, että ikään kuin japanilainen tv-haastattelijaparikunta tekee ohjelmaa Japaniin ja haastattelee huonolla englannilla suomalaisia julkkiksia. Kaikki on hyvin toden tuntuista. Haastateltavat ottavat asiat vakavasti ja käyttäytyvät sen mukaan. Hämmennystä aiheuttaa monien sanojen sekoittaminen, kuten esimerkiksi erection ja election. Haastateltavalta menee myös "monttu auki", kun haastattelija ottaa lasin pohjanmaan kautta otettaessa välillä shampanjaa.

Yksi Liikanenkin pääsi ohjelmaan mukaan. 14.3. ohjelmassa

esiintyi Tahiti Charpentier, jonka juuret ovat Ristiinan Liikasten sukuhaarassa. Haastattelija kyseli kaikesta ja nyt mekin tiedämme, että Tahiti, 34 on naimisissa Petrin kanssa ja heillä on 1 ½ vuotta vanha Hugo-poika.

Ohjelman lopuksi selviää, mistä on oikein kysymys. Haastattelija pyytää kuvaa ja antaa omansa. Kuva on kuitenkin todellisen haastattelijan eli Outi Mäenpään, joka on naamioitu japanilaiseksi niin hyvin, etteivät haastateltavat sitä huomaa. Kun tämä sitten selviää, hämmästys on suuri ja nauru kelpaa. Parhaita nauruja on tullut tähän mennessä Ruben Stilleriltä, Marko Bjurströmiltä ja Pertti Salovaaralta.

VAPAUSTAISTELIJA HERMAN LIIKASELLE MUISTOLAATTA

Sukuseuran piirissä syntyi viime vuonna ajatus hankkia vapaustaistelija, luutnantti Herman Liikasesta (1835-1926) kertova muistolaatta Kuhmalahden entisen pappilan, nykyisen Taidepappilan seinään. Liikanen kuoli kyseisessä rakennuksessa. Pappilan nykyinen omistaja taiteilija Teemu Luoto on antanut luvan laatan kiinnittämiseen.

Muistolaatan rahoittamiseksi on haettu tukea Suomen Hypoteekkiyhdistykseltä, jonka palveluksessa Herman Liikanen oli lähes 50-vuotta. Sukuseuran edustajat puheenjohtaja Harri Liikanen, tiedottaja Pirkko Liikanen ja Pekka Saarenmaa kävivät 18.11.2003 Hypoteekkiyhdistyksessä neuvottelemassa muistolaatata. Yhdistyksen toimitusjohtaja Matti Inha suhtautui hyvin myönteisesti asiaan ja esitti, että samassa yhteydessä myös

Suomen Hypoteekkiyhdistys ottaisi itselleen Liikase muistolaatan. Se sijoitettaisiin pankissa olevaan Herman Liikaseen mukaan nimettyyn kokoushuoneeseen.

Ristiina-Seuran puheenjohtaja kuului muistolaattahankkeesta, innostui asiasta ja kysyi, voisiko myös Ristiinaan saada muistolaatan kopion. Ajatus todettiin hyväksi ja Hypoteekkiyhdistyksen laatan rahoittajana antoi asialle siunauksensa. Ristiinan kuntakin päätti tukea hanketta. Näin Herman Liikasele on tulossa kolme muistomerkkiä.

Muistolaatan tekijäksi kysyttiin helsinkiläistä taiteilijaa Tauno Ruuskaa, jonka kanssa edellä todetut sukuseuran edustajat neuvottelivat 25.11.2003. Tauno Ruuska oli kiinnostunut työn tekemisestä ja hän lupasi tehdä alustavan piirros-

kuvan muistolaatan toteutuksesta. Sen sekä saamansa tarjouspyynnön perusteella laatimansa kustannusarvion hän toimitti sukuseuran esimiehelle. Muistolaatan ulkoasusta ja teksteistä käytyjen tarkentavien keskustelujen jälkeen päädyttiin yhteiseen näkemykseen siitä, millaisena muistolaatta toteutetaan.

Taiteilija Tauno Ruuska (oik.) esittelemässä aikaisemmin tekemäänsä muistolaattaa Harri Liikasele ja Pekka Saarenmaalle Helsingissä.

Liikasten sukuseuran hallitus hyväksyi kokouksessaan 15.2.2004 muistolaatan toteuttamisen. Myös Hypoteekkiyhdistyksen edustajat antoivat 18.2.2004 hyväksymisensä suunnitelmalle. Sopimus muistolaattojen tekemisestä allekirjoitettiin taiteilijan ja sukuseuran kesken 3.3.2004.

Muistolaatta tehdään pronssisena kokoon 44 x 32 cm ja siinä on rintakuva Herman Liikasesta, joka katsoo etuoikealle. Kuvan ala on

teksti ”Vapaustaistelija Herman Liikanen” ja syntymä- sekä kuolinajat. Lisäksi on teksti ”Syntyi Ristiinassa Ponnin torpassa. Kuoli Kuhmalahdella.”

Hypoteekkiyhdistykselle tuleva laatta on muuten samanlainen, mutta teksti on luonnollisesti toinen. Ensi kesänä 23.7. Liikasten sukuseuran sukukokoukseen liittyen on Kuhmalahdella Herman Liikasen muistolaatan paljastustilaisuus, jonne sukuseuran jäsenet

perheineen ovat tervetulleita. Asiasta on tarkemmin sukukokousta koskevassa kirjoituksessa.

Pekka Saarenmaa

JONI JÄI ILMAN MITALIA

Olemme jännityksellä seuranneet, miten Hämeenlinnan Pallokerhossa (HPK) jääkiekkoa pelaava Joni Puurula, nuorten ex- maailmanmestari menestyy tänä vuonna. Näytti hyvältä, kun joukkue pääsi ns. pudotuspeleihin, mutta sitten alkoi tulla kylmää vettä niskaan. TPS pudotti HPK:n loppuottelusta 31.3. Pronssiottelussa tappioputki jatkui, kun HIFK löi 3-1 HPK:n 7.4. ja Jonin joukkue jäi tällä kertaa ilman mitalia. Hesalaiset olivat sen sijaan onnellisia, kun mitalitta oli oltukin jo vuosia. Mutta ei lannistuta. Uusi pelikausi alkaa varmasti aikanaan ja sitten on taas aika näyttää, mihin kukin pystyy. Onnea Janille ja koko joukkueelle.

JÄSENHANKINTAKILPAILU

Sukuseura on niin hyvä, kuin sen jäsenistö haluaa. On eduksi, jos jäsenistö on laaja ja monipuolinen. Vaikka viime vuonna jäsenmäärä kasvoi edellisestä vuodesta ja toisen karhuamisen jälkeen pääsimme maaliskuun lopussa jopa uuteen ennätykseen, haluamme lisää jäseniä eli resursseja. Tavoitteeseen pääsemiseksi hallitus on päättänyt järjestää jäsenhankintakilpailun.

Kilpailun säännöt ovat seuraavat:

1. Kilpailuun voivat osallistua hallituksen jäseniä lukuun ottamatta nykyiset tai vuoden aikana liittyvät jäsenet.
2. Kilpailuaika on 1.5. – 31.12.2004.
3. Kilpailija ilmoittaa uudet jäsenet (nimi, osoite, ammatti tai arvo ja syntymäaika) jäsenrekisterin hoitajalle, joka pitää kirjaa kilpailutilanteesta.
4. Jäsenrekisterin hoitaja ilmoittaa jäsenet sihteerille, joka lähettää uudelle jäsenelle ns. jäsenpaketin. Se sisältää rautaisannoksen tietoa sukuseurasta, jäsenmaksulomakkeen sekä henkilötietolomakkeen.
4. Ilmoitettu jäsen lisätään jäsenluetteloon ja lasketaan mukaan vasta sitten, kun hän on palauttanut henkilö tietolomakkeen ja maksanut kuluvan vuoden jäsenmaksun.
5. Kilpailussa palkitaan kolme parasta. 1. palkintona on kolme vapaavuotta (2005-2007) jäsenmaksusta, 2. palkintona kaksi vapaavuotta (2005-2006) ja 3. palkintona yksi vapaavuosi (2005). Lisäksi arvotaan yksi vapaavuosi kaikkien osallistujien kesken.
6. Jos palkittu on jäsenmaksusta vapaa (80 vuotta tai vanhempi, kunniajäsen tai ainaisjäsen), palkinto annetaan rahana.

Ja sitten hommiin! Ehkä löydät uudet jäsenet lähempää kuin uskotkaan. Lapsesi, veljesi, sisaresi, serkkusi...

KUMMITYTÖN KUULUMISIA

Hei!

Kevät on alkanut loistavasti, ja aurinko on jo näin maaliskuun lopussa sulattanut osan lumesta. Omalta osaltani kevät alkoi hieman raskaasti, sillä kaksi viimeistä viikkoa olen viettänyt koulun salissa ylioppilaskokeiden parissa. Nyt kokeet ovat kuitenkin ohitse, vihdoinkin! Tätä hetkeä onkin odotettu kaksitoista vuotta. Tai no, ainakin koko kolmevuotisen lukion ajan. Kokeet menivät omasta mielestäni oikein hyvin, ja olen tyytyväinen suoritukseeni. Lähtöpisteitä tosin en ole vielä kysynyt opettajilta, lopulliset tiedot arvosanoista saadaankin vasta toukokuussa. Sitä ja juhliani tässä odottelen innokkaasti.

Valitettavasti lukeminen ei loppunut tähän. Vielä pitäisi jaksaa pöntätä kesän pääsykokeisiin. Aivan heti en kuitenkaan aio aloittaa niihin valmistautumista, vaan olen muutaman päivän tekemättä mitään hyödyllistä. Kesällä aion hakea Helsingin yliopiston Valtiotieteelliseen tiedekuntaan, mihin pääseminen on kovan työn takana. Lisäksi aion lähettää paperini muutamaa muuhunkin kouluun, toivottavasti pääsen niistä johonkin. Onneksi opiskelupaikatta jääminenäkään ei olisi katastrofi, sillä itselläni ei ole mitään välivuoden pitämistä vastaan. Päinvastoin, se voisi tehdä hyvää kaiken koulunkäynnin jälkeen.

Koko viime talvi meni oikeastaan kirjoituksia odotellessa. Niiden ajattelemista oli vaikea välttää, sillä opettajat käyttivät suuren osan tunneistaan kertomalla, mikä heidän mielestään on tärkeää kunkin aineen kokeessa, miten koepaperit tulee täyttää ja muuta hyödyllistä. Ihmettelen, jos luokallani oli vielä joku, joka ei osannut luentoja ulkoa. Onneksi välitunneilla pystyimme puhumaan muustakin kuin kokeista. Silloin tosin puhe kääntyi usein tuleviin opiskelupaikkoihin... No, oli joukossamme muutamia poikkeustapauksiakin, jotka muistivat elämää olevan koulun ulkopuolellakin. He saivat meidät yli-innokkaatkin palaamaan maan pinnalle!

Koko vuosi huipentui helmikuun puolivälissä penkkareihin eli penkinpainajaisiin. Me kolmasluokkalaiset olimme valinneet päivän teemaksi meren, ja kaikki olivatkin pukeutuneet asianmukaisesti merimiehiksi, sukeltajiksi tai mitä ikinä olivatkaan keksineet. Oli joukossamme yksi majakkakin asiaan kuuluvine valoineen. Itse olin pukeutunut kalastajaksi, rekvisiittanani oli muun muassa piippu ja itse (isän avulla) askartelemani onki. Ongelle kävi vain niin ikävästi, että unohdin sen autoon! Olin siis kalastaja ilman onkea. Myös koulumme muille oppilaille järjestetty ohjelma, Abi-gaala, oli meriaiheinen, samoin rekkojen kyljet. Onneksi penkkaripäivänä oli kaunis ilma, pakkasta tosin oli melko paljon. Rekan lavalla oli kuitenkin ajelun aikana niin hyvä tunnelma, ettei kylmyys juuri tuntunut. Penkkaripäivän päättyessä tunnelma oli sekä onnellinen että haikea. Luokkakavereita tulisi ikävä, mutta oli myös ihanaa päästä pois koulusta. Tunnelmaa nostatti myös edessä oleva Abiristeily ohjelmiseen.

Ennen tätä viimeistä kouluvuotta sain viettää ihanan kesän ulkomailla. Kymmenestä lomaviikosta vietin vain kolme Suomessa. Kesäkuun alussa olin viikon Etelä-Unkarissa isosena rippileirillä. Juhannuksen jälkeen lähdin kahdeksi viikoksi Brightonin Etelä-Englantiin, missä siskoni asui tuolloin. Brightonista menin lautalla Englannin kanaalin yli Ranskan rannikolle. Sieltä matkustin junalla Pariisiin, missä sain viettää kuukauden tuttavien luona asuen. Tuota kesää muistelen edelleen, ja toivoisin voivani jälleen kävellä helteisen Pariisin kaduilla... Miksi kotikaupunkini Lahden kaduilla ei ole yhtään niin ihanaa kävellä? Saa nähdä, missä ensi kesän vietän. Tavoitteena on tietysti saada kesätöitä, mutta en yhtään vastustaisi, jos joku tarjoaisi tilaisuutta viettää kesä ulkomailla jossain uudessa paikassa!

Oikein ihanaa ja aurinkoista kevättä kaikille!

Jenni Liikanen
Sukuseuran kummityttö

SUKUKOKOUS – VUODEN KOHOKOHTA

Sukukokous pidetään **lauantaina 24.7.2004** Jyväskylässä hotelli Albassa Mattilanniemessä (Ahlmanninkatu 4, 40100 Jyväskylä; internetissä <http://www.alba.fi>). Oheisena on kartta hotellin ympäristöstä. Hotelli sijaitsee Jyväsjärven rannalla aivan Jyväskylän yliopiston rakennusten vieressä.

Tapahtuma alkaa klo 10 sukuhaarojen tapaamisella ja tulokahvitkin tarjotaan. Samalla on mahdollisuus tutustua sukuselvityksiin ja tarkistaa omat tiedot. Uusille jäsenille ja muillekin halukkaille pidetään **sukuseuran esittely 11.30. Lounaan nautimme klo 12 ja varsinainen sukukokous (vuosikokous) pidetään klo 13.30.** Kokousasiakirjat tulevat tämän Liikaslinkin mukana, joten otapa ne mukaan.

Kokouspaikalla Jyväskylässä voit samalla ostaa ainutlaatuisia Liikastuotteita ja samalla tukea toimintaamme. Varmistaaksesi tavaran saannin jätä ennakkotilaus Sirkka-Liisalle.

Sukukokouksen osallistumismaksu on 20 euroa, mihin sisältyy tulokahvit ja lounas. Maksu peritään kokouspaikalla. Sukuseura tarjoaa kokouskahvit kokouksen jälkeen.

Sukukokouksen oheistapahtumana järjestetään perinnehenkilömme, vapaustaistelija Herman Liikasen muistolaatan paljastustilaisuus kahvitarjoiluineen Kuhmalahden taidepappilassa perjantaina 23.07.2004 klo 14.00. Lisätietoa asiasta saat omasta artikkelista, joka on toisaalla tässä lehdessä.

Kumpaankin tapahtumaan sitovat ilmoittautumiset sukuseuran sihteerille Matti Liikaselle viimeistään 5.7.2004 mennessä. Yhteystiedot ovat seuraavat: postiosoite Naavakatu 10, 15950 Lahti, puh. kotiin (03) 753 1134, gsm 0400 493 040, faksi (03) 753 7154, s-posti: matti.liikanen@m-laskenta.inet.fi

Tervetuloa tapaamaan sukulaisia ja vaihtamaan kuulumisia nyt, kun vielä voit sen tehdä.

ON AIKA JÄSENMAKSUJEN

Liikaslinkin mukana saat pankkisiirtolomakkeen vuoden 2004 jäsenmaksun (12 euroa) maksamista varten. Toivomme, että vastuullisena jäsenenä maksaisit sen viimeistään eräpäivänä. Maksutavasta riippumatta muistapa mainita viitenumero, mikä kertoo meille, kenen jäsenmaksusta on kysymys, vaikka maksajana olisi toinen henkilö. Jos et voi käyttää viitenumeroa, laita viestiksi nimi ja OSOITE, koska samannimisiä voi olla useita. Jos haluat vapautua jäsenmaksuista tulevina vuosina, maksa ainaisjäsenmaksu eli jäsenmaksu kymmenkertaisena (120 euroa). Kunniajäseniltä, suvun vanhimmalta, 1924 tai aikaisemmin syntyneiltä ja kummitytöltä ei peritä jäsenmaksua.

Ja osallistupa samalla jäsenhankintakilpailuun...

PAIKALLISTAPAHTUMIA

PÄÄKAUPUNKISEUTULAISET SOTAMUSEOSSA

Helsingissä tutustuttiin Sotamuseon näyttelyyn ”Suomi sodassa 1941 – 1945”, kun Liikasten sukuseura ry vieraili Sotamuseossa (Liisankatu 1, 00170 Helsinki) 21.12.2003. Läsnä oli Helena Allahwerdi, Pirkko Liikanen, Eila ja Alpo Raami, Sinikka Puurula, Seppo Liikanen, Riitta Mälkki, Heikki Liikanen ja paikallisena yhteyshenkilönä ja kokoonkutsujana Harri Liikanen.

Kuusikymmentä vuotta sitten käydyn jatkosodan syitä voidaan hakea talvisodan (30.11.1939-13.03.1940) päätteeksi Suomen ja Neuvostoliiton välillä tehdystä Moskovan rauhasta. Sotamuseon kokoama Jatkosota – Suomi sodassa 1941 – 1945 –näyttely kertoo Suomen kamppailusta ja selviämisestä itsenäisenä kansakuntana toisen maailmansodan pyörteissä valottaen jatkosodan syitä, eri vaiheita ja kauaskantoisia

seurauksia. Maksullisena oppaana toimi Juho Kotakallio.

KANGASNIEMELLÄ TAVATTIIN

Liikasia kokoontui Kangasniemellä pieni joukko Terttu ja Matti Albrechtin kotona 23.3.2004. Pieni tiivis ryhmämme pohti sitä, kuinka saada viesti Kangasniemen Liikasilille tulevana kesänä pidettävästä vuosikokouksesta Jyväskylässä. Koska kokous pidetään lähellä Kangasniemeä, odotamme runsasta osanottoa tältä alueelta, ja toivotaan, että mahdollisimman moni uusi Liikanen löytäisi tiensä joukkoomme. Samalla toivotaan, että vanha viidakkorumpu tiedottaisi tapahtumasta henkilöille, joille ei tule vielä Liikaslinkkiä.

Toisena aiheena oli Kangasniemen Liikasten tapaaminen. Päätettiin, että tavataan joululounaan merkeissä 21.11.2004. Paikka on vielä avoin. Lounastapaamisesta ilmoitetaan lähempänä ajankohtaa paikallislehden seurapalstalla.

Aiheista voit kysyä lisää Sirkka Liisa Kuusistolta puh. 040 563 0200 tai (015) 652 205 tai Kaija Liikaselta puh. 0400 152 340. Jyväskylään voitaisiin lähteä pikkubussillakin. Mikäli olet kiinnostunut yhteiskuljetuksesta, ota yhteys 30.6. mennessä Kaijaan tai Sirkka Liisaan.

TIIASTA JÄSENREKISTERIN HOITAJA

Jäsenmäärämme kasvaessa jäsenrekisterin hoito on tullut entistä laajemmaksi tehtäväksi. Siksi olemme päättäneet keventää sihteerin vastuuta ja ”ulkoistaa” tämän työn. Jäsenrekisterin hoitajaksi on lupautunut filosofian maisteri Tiia Kumpumäki Kokkolasta ja siitä kiitos hänelle. Tässä lehdessä on jo häneen liittyviä uutisia, joten varsinainen esittely jätetään nyt myöhemmin toteutettavaksi.

Jäsenrekisteri koostuu seuraavista tiedostoista

- uusien jäsenten luettelo liittymisjärjestyksessä
- voimassa oleva jäsenluettelo aakosjärjestyksessä
- kuolleitten jäsenten luettelo
- eronneitten jäsenten luettelo
- erotettujen jäsenten luettelo
- kunniajäsenten luettelo
- ainaisjäsenten luettelo
- postitusosoiteluettelo
- sähköpostiosoiteluettelon.

Jos teillä on jäsenasiaa, ottakaa yhteyttä Tiiaan. Hänen postiosoite on Herman Renlundinkatu 18, 67100 KOKKOLA. Puhelinnumerot ovat (06) 831 4701 ja 050 464 0220. Sähköpostiosoite on tik@pp.nic.fi.

Järjestely on voimassa 1.5.2004 alkaen.

KOTISIVUT UUDISTUVAT

Liikasten sukuseuran kotisivut on ollut vuonna 2003 ahkerassa käytössä. Käyntejä kotisivuilla oli kaikkiaan 38 485. Päivittäin sivuilla käytiin keskimäärin 105 kertaa päivässä. Käyntimäärä osoittaa, että muutkin, kuin jäsenet ovat kiinnostuneita sivujen annista.

Jatkossa kaikkea ei ole tarkoitus tarjota kaikille. Sukuseuran kotisivulle on suunniteltu vain jäsenille tarkoitettua omaa sivustoa, joka sisältäisi jäsenetuina ainakin viimeisen Liikaslinkin numeron, sukuhaarojen sukutaulut, sukuseuran toimintakertomuksen ja –suunnitelman ja kokousten pöytäkirjat. Näitä jäsenten omia sivuja pääsisi lukemaan ainoastaan nimellä ja salasanalla.

SÄHKÖPOSTIOSOITTEITA KERÄTÄÄN

Tämän vuoden toimintasuunnitelmaan kuuluu yhtenä asiana sähköpostiosoitteiden kerääminen ja tiedottamisen koeluonteinen toteutus sähköpostitse eli siirrytään tiedottamisen uuteen aikakauteen. Sitä varten vanhoja jäseniä pyydetään ilmoittamaan osoitteet tiedottajalle eli Pirkolle, jonka sähköpostiosoite on pirkko.liikanen@welho.com. Uusien jäsenten osalta sähköpostiosoite kysytään jo liittymisvaiheessa. Ehkä laitamme myöhemmin osoitelistan kotisivujen "VAIN JÄSENILLE"-osaan, jolloin kuka tahansa jäsen voi saada tarvitsemansa osoitteen sieltä muiden tietojen lisäksi.

Niille, joiden osoite saadaan käyttöön, ruvetaan tiedottamaan erilaisia asioita tai kysymään jotain. Tästä on se etu, että asia välittyy sähköpostitse nopeammin kuin kotisivujen tai Liikaskin välityksellä. Kotisivuillahan käydään yleensä vain silloin tällöin ja lehtikin ilmestyy vain pari kertaa vuodessa. Tavallinen postikin on ainakin työläs.

Mihin sähköpostia sitten käytetään? Kokemuksen puutteessa mielikuviutus on ainoa asia, mikä asettaa rajoja. Sähköpostiin voidaan laittaa mm sukukokousilmoitus heti, kun se on mahdollista, uutisia hallituksen kokouksista, uutisia hallituksen jäsenten toimenpiteistä päätösten toteuttamiseksi, tuoreita perhey uutisia, kysymyksiä sukuselvityksiin liittyen, Liikastuotteiden mainontaa ja ryhmätilausten teko-ohjeita, jäsenmaksujen maksumuistutuksia, sukuselvityksissä esille tulleita uusia asioita, mielipidekyselyjä päätösten pohjaksi jne. Sähköposti on samalla hyvä palautekanava. Kustannukset ovat kuitenkin vain murto-osa tavalliseen postiin tai puhelimeen verrattuna.

Ja sitten pannaanpa töpinäksi! Kuka on ensimmäinen, joka ehtii ilmoittamaan osoitteensa?

Huom! Valitettavasti ei riitä, että kerran ilmoittaa osoitteensa. Se olisi pidettävä myös ajan tasalla, kuten postiosoitekin! Muuten tulee ongelmia.

TILAA SUKUVIESTI

Sukuviesti on sukuseurojen, sukututkimuksen, historian ja kulttuurin aikauslehti. Lyhyesti: Sukumme eilen, tänään ja huomenna.

Joissakin sukuseuroissa lehti sisältyy jäsenmaksun hintaan, mutta meillä se on tilattava erikseen. Vuosikerran (kuusi numeroa) hinta on Sukuseurojen Keskusliiton jäsenseurojen jäseniltä eli esimerkiksi meiltä 22 euroa ja muilta 34 euroa. Tilauksen voit tehdä puhelimesta tai faksilla tai sähköpostitse. Puhelin/faksi (09) 436 99 450 ja sähköposti toimisto@sukuseurojenkeskusliitto.com. Käytä hyväksesi jäsenetumme!

ERKILLÄ KYSYNTÄÄ

Erkki Liikasen komissaarikausi Brysselissä päättyy syksyllä ennen seuraavaa Liikaskinkkiä, joten toivottamme hänet jo nyt tervetulleeksi takaisin kotimaahan. Juhlistaaksemme tapahtumaa olemme painaneet kansilehden hänen kunniaukseen. Tätä kirjoitettaessa näyttää siltä, että tulo aikaistuu, mutta siitä saamme varmuuden myöhemmin, ehkä 30.4.

Eduskunnan pankkivaltuusto on nimittänyt 15.4. päätynyt esittämään Erkki Liikasta Suomen pankin uudeksi pääjohtajaksi 1.7. alkaen. Valtioneuvosto tekee asiasta esityksen tasavallan presidentille, joka päättäneen asian 30.4. Tuntuu tällä kertaa oudolta, että presidentti jälleen poikkeaisi esityksestä, joten me ainakin uskomme, että sukuseuramme perustajajäsenestä ja perustavan kokouksen puheenjohtajasta Erkki Liikasta tulee Suomen pankin pääjohtaja. Hienoa! Upeaa! Onneksi olkoon!

Muitakin uusia töitä on ollut esillä. Erkki on julkisesti hakenut ulkoministeriön alivaltiosihteerin virkaa Häntä on kysytty myös Yleisradion toimitusjohtajaksi, mutta siitä hän kieltäytyi. On myös esitetty, että Erkistä tulisi hyvä pomo työnantajien leipiin. Oli miten oli, tuskin Erkki työttömäksi jää.

ERILAINEN BLONDIVITSI

Blondi osallistuu tietokilpailuun Juontaja esittää seuraavat kysymykset ja antaa vastausvaihtoehdot:

1. *Kuinka pitkään kesti 100 vuoden sota?* a) 116 vuotta b) 99 vuotta c) 100 vuotta d) 150 vuotta

Blondi käyttää hyväkseen mahdollisuuden ohittaa kysymys.

2. *Missä maassa Panama-hattu keksittiin?* a) Brasiliassa b) Chilessä c) Panamassa d) Ecuadorissa

Blondi pyytää apua yleisöltä.

3. *Missä kuussa venäläiset juhlivat lokakuun vallankumousta?* a) Tammikuussa b) Syyskuussa c) Lokakuussa d) Marraskuussa

Blondi kilauttaa kaverille, toiselle blondille.

4. *Mikä oli kuningas George IV:n nimi?* a) Albert b) George c) Manuell d) Jonas

Blondi hakee vastausta tietokoneesta.

5. *Mistä eläimestä saivat Kanariansaaret nimensä?* a) Kanarialinnusta b) Kengurusta c) Rotasta d) Hylkeestä

Blondi putoaa kilpailusta

PS. Jos kysymyksiä lukiessasi olet nauranut, kannattaisi ehkä ensin katsoa oikeat vastaukset:

1. 100 vuoden sota kesti 116 vuotta (1337-1453)

2. Panama-hattu keksittiin Ecuadorissa

3. Lokakuun vallankumousta juhlietaan marraskuussa

4. Kuningas George IV:n oikea nimi oli Albert

5. Kanariansaaret sai nimensä hylkeistä. Canaria latinaksi tarkoittaa

"hylkeiden (=merikoirat) saari"

Siis rehellisesti ja käsi sydämellä... kuinka paljon olitkaan blondia fiksumpi?

Sukututkimustilanne

Sukututkimusta on harrastettu entiseen tapaan omin voimin ja varojen puitteissa sukutukijan avustamana. Kullekin sukuhaaralle on nimetty vastuuhenkilö, jolla on Genus- sukututkimusohjelma käytössä. Sukuhaaran vastuuhenkilön tehtävänä on

- hankkia ja koota sukuhaaransa henkilötietolomakkeet, virkatodistukset tms henkilötietoasiakirjat
- tallentaa tiedot GENUS- ohjelmalla ja tulostaa tarvittaessa sukuselvitykset
- vastata tallennusten varmennuksesta
- koota ja tallentaa sukuhaaraansa liittyvää tietoa mm sukukirjaa varten.

Oheisessa taulukossa on tämän hetken sukututkimustilanne. Lähtöhenkilöissä voi olla vielä virheitäkin ja tutkimusten edistyessä päästään vielä pidemmällekin. Yleisesti voidaan todeta, että tietoa puuttuu eli jos sinulla on tietoa, jota et ole vielä lähettänyt vastuuhenkilölle, pistäpä töpinäksi. Uskomme, että karhu herää unestaan viimeistään siinä vaiheessa, kun saatte myöhemmin tänä vuonna lukea selvityksiä kotisivujemme VAIN JÄSENILLE –osasta ja todeta, että tietoa todella puuttuu. Harri luovuttaisi vastuuhenkilön tehtävät sukuhaaraan kuuluvalla, jos sellainen löytyisi. Olisitko sinä kaipaamamme asiasta kiinnostunut henkilö?

Vertailun vuoksi todettakoon, että 26.7.2000 oli Suomessa 1243 Liikasen nimellä olevaa henkilöä elossa.

Sukuhaara (lyhenne)	Lähtöhenkilö	Vastuuhenkilö (sukuhaara)	Tutkimustilanne
Kangasniemen (KA)	Pekka Liikanen s. 1600-luku	Matti Liikanen (KA)	Tuloste 972 henkilöä.
Ristiinan (RI)	Antti Liikanen s. noin 1625	Pirkko Liikanen (RI)	Tuloste 1456 henkilöä.
Mikkelin (MI)	Risto Liikanen s. noin 1682	Esko Liikanen (MI)	Tuloste 975 henkilöä.
Korpilahden (KO)	Johan Likander s. 1781	Harri Liikanen (KA)	Tuloste 161 henkilöä.
Johanneksen (JO)	Dionysos Liikanen s. noin 1730 ?	Harri Liikanen (KA)	Tuloste 259 henkilöä.
Kuusamon (KU)	Henrik Kurtti s. 1600- luku	Jaakko Liikanen (KU)	Tietoa on, syöttö aloitettu.
Mikkelin Asilan (MA)	Nimetön Liikanen s. noin 1669, pso Kristiina Kiukas	Harri Liikanen (KA)	Tuloste 49 henkilöä. Puuttuu tietoa.
Pudasjärven (PU)	?	?	Tiedetään, että ainakin kaksi alahaaraa, 31 nykyistä osoitetta tiedossa.
Iin (II)	Antti Juopperi s. 14.1.1765 Kuivaniemi	Harri Liikanen (KA)	Vähän alkutietoa.
Oulun (OU)	Kustaa Bryggman s.11.7.1798	Harri Liikanen (KA)	Vähän alkutietoa.

TERVAA SEN OLLA PITÄÄ

EU:ssa on puhuttu tervan kieltämisestä sen myrkyllisyyden takia. Ilmeisesti nyt jo kuitenkin ymmärretään, että puuterva ja kivihiiliterva ovat kaksi erilaista ainetta.

EU-komissaari Erkki Liikanen on todennut tervan turvallisuutta koskeneesta kiistasta Helsingissä joulukuussa 2003:

”Minä kyllä aion tervata veneeni, sanoivat mitä tahansa. Ja pesen vielä tukankin.”

Että eiköhän mekin...Pannaan vielä löylyveteenkin ja vodkasnapsiin...

Eeva Liikasen väitöskirjan tiivistelmä

Eeva Liikasen väitteli 5.12.2003 Kuopion yliopistossa hoitotieteen aiheesta ”Voiko vierianalytiikka olla laadukasta? Tutkimus sydän- ja verisuonitautien vierianalytiikasta”

Vastaväittäjänä toimi dosentti, LKT Teddy Weber, Helsingin yliopistollisesta sairaalasta ja kustoksena professori Katri Vehviläinen-Julkunen Kuopion yliopistosta

Väitöskirjan tiivistelmä:

Päivystyspoliklinikoilla tapahtuva sydän- ja verisuonitautien vierianalytiikan laatu kaipaa parantamista Päivystyspoliklinikoilla käytetään paljon vieritestejä eli laboratorio-tutkimuksia, joita voidaan käyttää laboratorion ulkopuolisena apuna nopeasti hoitoa vaativien sairauksien kuten sydän- ja verisuonitautien diagnosoimisessa. Vieritestien toimivuutta seurataan ulkoisella ja sisäisellä laadunvarmistuksella. Vieritestien käytössä ja erityisesti laadunvarmistuksessa on monia puutteita. Kun hoitohenkilöstö käyttää vieritestejä, he harvoin käyttävät kontrollinäytteitä, eli hyödyntävät sisäistä laadunvarmistusta. Kontrollinäytteiden avulla voidaan tarkistaa vieritestimäärityksessä käytettävien laitteiden, välineiden, aineiden ja suorituksen toimivuutta ja tässä asiassa hoitohenkilöstön toiminnassa on selviä puutteita. Ulkoisen laadunarvioinnin kontrollimateriaalin käyttö on myös hyvin vähäistä päivystyspoliklinikoilla. Sairaalan tai terveyskeskuksen laboratorion tulisi ottaa vastuu

vieritestien laadunvarmistuksen kehittämiseksi. Moniammatillinen vierianalytiikkatyöryhmä voisi huolehtia vieritestien käytön laadun kehittamisestä. Laboratoriohenkilöstön edustajan olisi kuitenkin järkevää koulutuksen perusteella olla tämän työryhmän vastuuhenkilö. Hoitohenkilöstön tulisi saada jo peruskoulutuksensa aikana valmiudet veritestien käyttöön. Hoitohenkilöstön perehdyttämistä ja täydennyskoulusta tulisi lisätä vieritestien osalta.

Vieritestien käyttö on lisääntynyt viime vuosina terveydenhuollossa ja sen ulkopuolellakin. Terveydenhuollon käytetyimmät vieritestit ovat mm. verengluukoosi- ja virtsan testiliuskatutkimukset. Myös terveydenhuollon ulkopuolella käytetään vieritestejä, esimerkiksi huume-testauksia tehdään varuskunnissa. Vieritestien käyttö tulee edelleen lisääntymään kliinisen laboratoriotoininnan keskittämisen myötä. Tämä on ensimmäinen tutkimus, jonka avulla on selvitetty vierianalytiikan laatua laajemmin Suomessa. Tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää sydän- ja verisuonitautien diagnostiikassa ja hoidon seurannassa käytettävää vierianalytiikkaa ja se laadunvarmistusta Suomen sairaaloiden ja terveyskeskusten päivystyspoliklinikoilla. Tavoitteena oli myös arvioida, miten hoitohenkilöstöön kuuluva koehenkilöstö suoriutuu yhden sydäninfarktin diagnostiikassa käytetyimmän vieritestimäärityksen tekemisestä.

Tutkimus koostui kolmesta vaiheesta. Ensimmäisessä vaiheessa lähetettiin kysely kaikille Suomen sairaaloiden ja terveyskeskusten päivystyspoliklinikoille. Vastausprosentti oli 74. Tutkimuksen toisessa vaiheessa kerättiin aineistoa Lab-quality Oy:n ulkoisen laadunarvioinnin toteutuksen selvittämiseksi. Tähän aineistoon kuuluivat kvalitatiivinen ja kvantitatiivinen troponiini T sekä C-reaktiivinen proteiini. Kolmannessa vaiheessa järjestettiin koe, jossa testattiin hoitohenkilöstöön kuuluvan koehenkilöstön kykyä tehdä TROPT Sensitive -vieritestimääritys.

Suurimmassa osassa (84 %) Suomen sairaaloiden ja terveyskeskusten päivystyspoliklinikoista käytetään vieritestejä. Näistä monilla (41 %) käytetään vieritestejä sydän- ja verisuonitautien diagnostiikkaan ja hoidon seurantaan. Näiden tautien diagnostiikassa käytetyimmät vieritestit päivystyspoliklinikoilla ovat kvalitatiivinen troponiini T ja C-reaktiivinen proteiini. Sairaanhoidajat olivat suurin vieritestejä käyttävä ammattiryhmä. Hoitohenkilöstöllä on vaikeuksia vieritestien käytössä. Merkittävin osa näistä vaikeuksista liittyi vieritestimäärityksen tekniikkaan. Suurin osa (71 %) päivystyspoliklinikoista ei osallistu näiden vieritestien osalta ulkoiseen laadunarviointiin. Kolmannes vieritestejä käyttävistä ei ollut saanut koskaan vieritesteihin liittyvää täydennyskoulutusta.

PÄHKINÄN RATKAISU

Viime numerossa esitimme pähkinän purtavaksi. Piti viedä leijona, vuohi ja heinät veneellä joen yli siten, ettei leijona syö vuohta eli ne ei voi olla kahdestaan, eikä vuohi heiniä eli ne eivät voi olla yhdessä paikassa ilman vartiota. Kaikki ei mahdu kerralla veneeseen.

Ratkaisu: Ensin viedään vuohi ja heinät, mutta vuohi tuodaan takaisin, ettei se jää syömään heiniä. Sitten viedään leijona, koska leijona ei syö heiniä ja seuraavalla kerralla vuohi.

400 Noppa -televisio-ohjelmaa

TV 1:n lasten ja nuorten toimitus tuotti vuosina 1971-1981 yhteensä 400 Noppa-ohjelmaa. Noppaa toimittamassa (o.t.o.) oli koko ohjelmatuotannon ajan Pirkko Liikanen ja Helena Allahwerdi (o.s. Liikanen) Ristiinan Liikasten sukuhaarasta.

Kasvatus- ja koulutusoptimismi valitsi voimakkaana 1970-luvulla maailmalla maailmassa. Tavoitteena oli kaikkien lasten koulutuksellinen tasa-arvo. Tämä mullisti melkoisesti myös lasten ohjelmien tavoitteita ja sisältöjä. Lastenohjelmat siirtyivät viihdetoimituksista omiksi toimituksikseen. Yhdysvalloissa käynnistyi jo vuonna 1969 SESAME STREET. Vuonna 1970 Sesame Street esitettiin ensimmäisen keran Euroopassa Prix Jeunesse International -kilpailussa, jossa se voitti sarjansa 30:n eri maan alle 7-vuotiaiden TV:n lasten ohjelmat. Sesame Street oli suunnattu virikedeprivoitujen alle kouluikäisten lasten oppimis- ja kouluvalmiuksien kohottamiseen. Sesame Street tv-ohjelmasarjan voitto vaikutti ratkaisevasti lähes kaikkien maiden tavoitteelliseen lastenohjelmatuotantoon: eri maissa alettiin tuottaa uudentyyppejä, tavoitteellisia ja kasvatuksellisia lasten tv-ohjelmia kuten Tanskassa Legestue, Yhdysvalloissa Ripple ja Mr. Roger's neighbourhood, Saksassa sarjoja Rappelkiste ja Maxi ja Minifant, Sveitsissä Das kleine Haus ja Japanissa Pululu. Sesame Street -ohjelma toteutettiin paitsi englannin-, myös saksan-, ruotsin- ja espanjankielisinä versioina, jotka sittemmin alkoivat pyöriä televisiossa ympäri maailmaa, mm. Ruotsissa nimellä Fem myror är mera än fyra elefanter.

Vuonna 1971 TV 1:den lasten ja nuorten toimitus käynnisti Suomessa erityisesti alle kouluikäisille lapsille suunnattujen tv-ohjelmien

Noppa-ohjelmien juontajat Maija Asikainen ja Heikki Takkinen (Kuva YLE)

suunnittelun. Vaikka tuolloin suurin osa alle kouluikäisistä lapsista oli vailla julkista päivähoitoa ja esikoulutoimintaa, kuitenkin 99 % lapsista katseli päivittäin television lastenohjelmia. Ennen koulunkäynnin alkua suomalaiset lapset olivat katselleet televisio-ohjelmia yhtä paljon kuin he olisivat käyneet jo päivittäin koulua 2,5 vuotta. Tästä syystä tiedotusvälineillä ja televisiolla katsottiin jo tuolloin olevan muitakin tehtäviä kuin ohjata lapsia viihteen suurkuluttajiksi. Näin syntyi Noppa-televisio-ohjelmasarja.

Noppa-ohjelmien tavoitteet ja sisällöt valittiin ottamalla huomioon silloisen päivähoiton, esikoulun ja peruskoulun ala-asteen kasvatustavoitteet.

1. tavoite: Kohderyhmän vastaanottoa kykyä vastaavan televisio-ohjelman tuottaminen

Ohjelman tavoitteena oli saavuttaa ne alle kouluikäiset tai kouluikäiset lapset, jotka eivät vielä ole saavuttaneet koulunkäynnin edellyttämää käsitteellisen tiedonvälityksen tasoa. Ohjelman rakenne on suhteutettu näiden heikon käsitteel-

lisen valmiuden omaavien lasten tiedonvälittämisen vahvistamiseen ja kehittämiseen.

2. tavoite: Sosiaalistaminen ekosysteemiin, yhteiskuntaan ja kulttuuriin. Katsojien tietoja lisättiin ekosysteemiä, yhteiskuntaa ja kulttuuria käsittelevillä ohjelmilla.

3. tavoite: Oppimisvalmiuksien kehittäminen. Tietoa ekosysteemistä, yhteiskunnasta ja kulttuurista lisättiin lukemisen ja kirjoittamisen edellytyksenä olevia perusvalmiuksia kuten näköä, kuuloa, kieltä ja käsitteenmuodostusta, muistia ja loogista ajattelua kehittäväillä tehtävillä. Tehtävien sisältö vastasi aina ko. ohjelma tiedollista ainesta.

4. tavoite: Kielen ja käsitteenmuodostuksen rikastuttaminen. Tiedonvälitystä edistettiin opettamalla jokaisessa ohjelmassa niitä peruskäsitteitä, joilla tietoa ohjelmassa välitettiin. Jotkut Noppa-ohjelmat käsittelevät erityisesti aikakäsityksen (vuorokauden ajat, vuorokausi, viikonpäivät, viikko, vuodenajat, vuosi) oppimista. Valitut kielelliset käsitteet vastasivat ensimmäisen kouluvuoden opetussuunnitelman sisältämiä käsitteistöjä. Jokaisen Noppa-ohjelman alussa olikin aina

valuudukotehtäväsarja nimenomaan ko. ohjelman sisältämien käsitteiden ymmärtämiseksi ja kehittämiseksi. Joinakin vuosina keskityttiin pelkästään yhden aihealueen käsitteistöön kuten silloisen ympäristöopin käsitteisiin (asuminen, luonnonvarat, ilman, veden, maan ja auringon merkitys elämän jatkuvuudelle, ympäristön saastuminen, ravinto ja energia jne.).

5. tavoite: Minäkäsityksen vahvistaminen. Omatoimisuutta ja arviointikykyä kehittämällä vahvistettiin positiivisen minäkäsityksen muodostumista. Ohjelmiin sisältyvät erilaiset tehtävät ja ongelmat edellyttivät kriittistä arviointikykyä ja omatoimisuutta.

6. tavoite: Kansainvälisyyskasvatuksen huomioonottaminen. Katsojien maailmankuvaa laajennettiin siirtämällä eri kulttuureja edustavien nukkehahmojen välityksellä. Dina edusti intialaista, Felista afrikkalaista, Antonio Andien intiaani- ja Ali arabialaista kulttuuria.

7. tavoite: Kulttuuriperinteen siirtäminen. Ohjelmissa ja niihin liittyvillä oheisaineistoilla ylläpidet-

tiin ja siirrettiin suomalaista kulttuuriperinnettä leikkien, loru- ja laulujen ja satujen välityksellä.

Ohjelmasarja oli suunnattu nimenomaan alle kouluikäisten lasten oppimisvalmiuksien kehittämiseksi. Vuosina 1975 - 1983 Noppa - ohjelmasarjan tavoitteita tukivat erilaiset oheisaineistot, joita jaettiin koteihin, kirjastoihin, perhepäivähoitajille ja päiväkoteihin. YLE TV 1: den lasten ja nuorten toimituksen Noppa-ohjelmien oheisaineistojen yhteistyökumppaneina olivat Suomessa vuosina 1977-1981: Sosiaalilihallitus, Suomen Unicef-yhdistys ja Lastensuojelun Keskusliitto, vuosina 1981-82 Ruotsissa Socialstyrelsen i Sverige ja Utbildningsradio i Sverige. Kolme ensimmäistä Noppa-kirjaa painettiin kutakin 50 000 kappaletta. Vuosina 1977 ja 1978 Oy Yleisradio Ab:n julkaisemat Noppa-kirjat olivat ilmaisia. Noppa tv-ohjelman tavoitteita ja sisältöä sovellettiin oheismateriaalin mukaan päivittäisen toimintasuunnitelman runkona. Noppaa esitettiin myös parin vuoden ajan Ruotsissa vuosina 1982 - 84, jona aikana

julkaistiin myös viisi Noppa-ohjelmalehteä (Noppa-tidningen). Ruotsissa lähetetyt Noppa-televisio-ohjelmat ja niiden oheisaineistot olivat suunnattuja ruotsinsuomalaisille lapsille.

Ohjelmasarjan seuraaminen ei kuitenkaan edellyttänyt näitä oheisaineistoja. Alusta alkaen (1971) Noppa -televisio-ohjelmasarjan tavoitteiden saavuttamista selvitettiin hyvin monipuolisesti Jyväskylän yliopiston psykologian- ja opettajankoulutuslaitoksella tehdyn tutkimuksen ja psykologian (kehityopsykologian) ja kasvatustieteen opinnäytteiden avulla.

(Jatkuu seuraavassa numerossa.)

Liikasten sukuseura ry:n tuotteita itselle ja/tai lahjaksi

Tue yhteistä toimintaamme hankkimalla sukuseuran tunnuksin varustettuja omia tuotteita.

Myynnissä ovat seuraavat tavarat.

Liikasten sukuseura ry:n standardi (25 euroa)

- Kuivamustekyniä (1,50 euroa)
- 1700-luvun mallin mukaan tehty lasinen ilmapuntari (35 euroa)
- Lasikannu (36 euroa)
- Vaakunakirjeensulkijatarrat (8,50 euroa /arkki =25 kpl)
- Miesten nahkainen musta lompakko (55 euroa)
- Nahkainen musta pikkulompakko (35 euroa)
- Nahkainen musta kolikkokukkaro (15 euroa)
- Nahkainen musta avainkotelo (25 euroa)
- Juomalasipari (28 euroa) (käsin puhalletut)
- Pellavapyhye -teksti Liikanen (63x145 cm) (20 euroa)

Postitse toimitettaessa kulut lisätään. Nahkatuotteet ovat laadukasta kotimaista työtä. (Ann Bags of Finland, Äetsä). Lasituotteet valmistaa käsityönä JL-LASI

Oy. (Jaakko Liikanen, Lehmustie 2,11910 Riihimäki, puh. 019-724 050 versta, 019-720 699 kotiin fuksi).

Kaikista lasitavaroistaan Jaakko myöntää alennuksen Liikasten sukuseura ry:n jäsenille.

Ota yhteys Sirkka-Liisaan, Luunsiementie 1236, 51 460 Luusniemi, gsm 040 563 0200, s-posti:sirkkaliisa.kuusisto@jippii.fi

SUKUSEURAN HALLITUS

Puheenjohtaja (= sukuseuran esimies) **Harri Liikanen**,
Rintinpolku 17, 00940 HELSINKI, (09) 308 263 koti/faksi, 040 502 5939, harri.liikanen@kolumbus.fi

Varapuheenjohtaja (= sukuseuran varaesimies) **Jaakko Liikanen**,
Puhaltajankatu 55, 11910 RIIHIMÄKI, (019) 720 669, 040 516 4305, jaakko.liikanen@jl-lasi.fi

Sihteeri **Matti Liikanen**,
Naavakatu 10, 15950 LAHTI, (03) 753 1134, 0400 493 040, (03) 753 7154 faksi,
matti.liikanen@m-laskenta.inet.fi

Tiedottaja **Pirkko Liikanen**,
Viherlaaksonranta 10 A 15, 02710 ESPOO, 050 517 0588, pirkko.liikanen@welho.com

Hankkija **Sirkka Liisa Kuusisto**,
Luusniementie 1236, 51460 LUUSNIEMI, (015) 652 205, 040 563 0200, sirkkaliisa.kuusisto@jippii.fi

Arkistonhoitaja **Esko Liikanen**,
Ylivedentie 438, 52100 ANTTOLA, (015) 655149, 050 303 7121, liikane2@saunalahti.fi

JÄSENREKISTERIN HOITAJA HALLITUKSEN ULKOPUOLELTA 1.5.2004 ALKAEN:

Tiia Kumpumäki, Herman Renlundinkatu 18, 67100 KOKKOLA, (06) 831 4701, 050 464 0220, tik@pp.nic.fi

SUKUSEURAN PAIKALLISET YHTEYSHENKILÖT:

MIKKELI JA ANTTOLA: Esko Liikanen, katso hallitus
HELSINKI (Pk- seutu): Harri Liikanen, katso hallitus
JUVA: Annikki Liikanen, Kuhalammentie 2 a 4,
51900 Juva, (015) 651 323

KANGASNIEMI: Sirkka Liisa Kuusisto, katso hallitus
REISJÄRVI: Sirkka Leppälä, Tuomikuja 3,
85900 Reisjärvi, (08) 776 135
LAHTI, JAALA, ORIMATTILA: Matti Liikanen,
katso hallitus

VUODEN LIIKASET

1993 Mirjam Piira, Mäntyharju, k. 1994	1997 Heikki Liikanen, Joutsa	2001 Matti Liikanen, Lahti
1994 Annikki Liikanen, Juva	1998 Hannes Savolainen, Kemijärvi	2002 Jaakko Liikanen, Riihimäki
1995 Anna-Liisa Liikanen, Orimattila	1999 Erkki Liikanen, Tammela	2003 Raimo Liikanen, Mikkeli
1996 Erkki Liikanen, Bryssel	2000 Pirkko Liikanen, Espoo	2004 ?

KUMMITYTTÖ

Kummitytöksi nimitettiin 1990 lähes
sukuseuran perustamispäivänä syntynyt
Jenni Liikanen Lahdesta.

INTERNET- KOTISIVU
www.liikastensukuseura.fi

PERINNEHENKILÖ
Vapaustaistelija,
luutnantti Herman Liikanen

PANKKITILIN NUMERO
Sampo 800019-1978966

SUVUN VANHIN
Vanhin elossa oleva Liikanen on
Helmi Piipponen Espoosta.
Hän on syntynyt 15.5.1909 Hartolassa
ja kuuluu Korpilahden sukuhaaraan.

